

Skole i Aalborg at være særlig uheldig stillet. Jeg ved ikke, om jeg tør henstille til den ærede Minister at ville tage noget Hensyn dertil, om han mulig kunde være villig til at yde denne Skole saa megen Hjælp, som det lader sig gøre, ud af den forøgede Bevilling. Om der er Grund til allerede i Aar at gaa endnu højere med Bevillingen, skal jeg i øvrigt ikke her kunne udtale mig om. For Resten vil jeg gøre opmærksom paa, at det tekniske Selskabs Skole i Kjøbenhavn havde efter sidste Regnskab 2,754 Elever og et Tilskud af 40,000 Kr., hvilket altsaa bliver et Statsbidrag af 14½ Kr. pr. Elev. Det ærede Medlem har regnet ud, at Provinskolerne kun faa 11 Kr., men i hvert Fald er Forskellen da ikke saa stor, som han er gaet ud fra. I Sammenhæng hermed kan jeg ikke undlade at nævne Urmagerskolen, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vedblivende taler for at forhøje Tilskuddet til. Den faar et Tilskud af 2,000 Kr. og har 8 Elever, det er altsaa et Tilskud af 250 Kr. pr. Elev. Om der virkelig i Betragtning heraf er Grund til yderligere at forhøje Tilskuddet just til denne Skole, medmindre dens Arbejds metode og dens Elevantal bliver et helt andet end hidtil, skal jeg henstille. — Jeg kommer saa til det store Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har bragt paa Bane, vedrørende Skibsfarten. Dette giver mig Anledning til nogle enkelte mere almindelige Betragtninger, ligesom det ærede Medlem anlagde sin Anbefaling derfor paa et mere vidtskuende Grundlag. Det første Indtryk af det ærede Medlems Forslag var for mig noget overraskende; han er jo en overbevist Frihandelsmand, og jeg fik det Indtryk, at Forslaget nærmest gik ud paa at indføre noget lignende som Søfartspræmier for vor udenlandske Skibsfart. Dette vilde være ganske i Strid med almindelige Frihandelsanskuelser; slige Præmier ere kun en anden Form, hvorunder man yder Statshjælp til saadanne nationale Foretagender, som man efter Forholdets Natur ikke er i Stand til at støtte gennem Toldbeskyttelse. Ved at høre det ærede Medlems Udtalelser, forstod jeg imidlertid, at jeg havde taget Fejl af hans Tanke; hans Mening er den, at den foreslaaede Bevilling skal være en Erstatning for den Byrde, som Konsulatafgiften lægger paa Skibsfarten. Jeg kan da kun sige, at den naturlige og simpleste Vej synes mig at være den at ophæve Konsulatafgiften. Dette er en Foranstaltning, som der oftere har været talt om, og som, hver Gang den

har været paa Bane, har fundet sin fulde Tilslutning. Da vi i 1893 indførte den nuværende Konsulatafgift, beregnede vi, at den i sin ny Skikkelse vilde give et Overskud af omtrent 140,000 Kr.; men vor Handelsflaade, og navnlig den Del af den, som gaar i udenrigsk Fart, er siden da stegen saa betydeligt, at det den Gang beregnede Udbytte er blevet langt overtruffet. I de siden da forløbne Finansaar har Indtægten været det første Aar 177,000, derefter 178,000, saa 196,000, i 1897—98 215,000 Kr., og paa det foreliggende Finanslovsforslag er den beregnet til 228,000 Kr. Afgiften indbringer altsaa nu over en halv Gang mere end oprindeligt forudsat. Selv om man ikke kunde enes om helt at ophæve denne Afgift, vilde der kunne være god Grund til at nedsætte den. Man kunde f. Eks. gaa den Vej, at man fikserede det Maksimumsbeløb, som Konsulatafgiften skulde indbringe, saaledes at med den stigende Skibsfart kunde Satserne reduceres i Forhold. Sagen er jo den, at den udenrigske Skibsfart er saaledes stillet — det gælder ikke blot for os, men for alle Nationer — at den i højeste Grad fortjener at være uden direkte Skattepaalæg. De Skibe, som sendes ud paa det aabne Hav, maa konkurrere med alle og enhver, og bør kunne gøre det paa lige Fod. Men vore Skibe ere paa Forhaand belastede dels gennem Tolden — vi kunne ikke indføre Skibe, der ere byggede i Udlandet, uden at betale Told af dem, og vi kunne ikke bygge Skibe i Indlandet uden at betale Told af Materialierne — og dernæst gennem Konsulatafgiften. Denne sidste er ganske vist en Afgift, som mer eller mindre kendes i de fleste Lande, men i de vigtigste søfarende Lande er den til Dels endog meget væsentlig mindre end den Afgift, der er paalagt vore Skibe. Der er saaledes al Anledning til at tage under Overvejelse, om ikke denne Afgift, der for Staten i Virkeligheden kun spiller en ganske forsvindende Rolle, men som for det enkelte Skib kan være ikke lidet byrdefuld, burde yderligere nedsættes eller helt bortfalde. Men jeg skal tilføje, at naar man vil gøre noget for Skibsfarten, er det at sørge for en Forandring i Toldloven ikke mindre vigtigt. Der er fremdeles en Ting, som for Skibsfarten i vore egne Farvande er overordentlig generende, og som vi Gang efter Gang forgæves have søgt at faa ændret, det er vort Krydstoldvæsen. Det ærede Medlem for Esbjerg henstillede til den ærede Indenrigsminister at søge gjort, hvad der kan gøres, for at fremme vor Skibsfart.